

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

13. ledna 2021 *

„Veřejná služba – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení – Otevřené výběrové řízení
EUIPO/AD/01/17 – Rozhodnutí nezařadit jméno žalobce na rezervní seznam výběrového řízení –
Složení výběrové komise – Stabilita – Odpovědnost“

Ve věci T-548/18,

Lars Helbert, s bydlištěm v Alicante (Španělsko), zastoupený H. Tettenbornem, advokátem,

žalobce,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému A. Lukošūtė a K. Tóthem,
jako zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem,

žalovanému,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 270 SFEU, jenž směřuje jednak zaprvé ke zrušení rozhodnutí výběrové komise EUIPO/AD/01/17 – Administrátoři (AD 6) v oboru duševního vlastnictví ze dne 1. prosince 2017 nezařadit jméno žalobce na rezervní seznam sestavovaný za účelem přijetí administrátorů EUIPO a zadruhé k rozhodnutí téže výběrové komise ze dne 7. března 2018, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o přezkum, v jeho konečné podobě v návaznosti na rozhodnutí EUIPO ze dne 8. června 2018, kterým byla zamítnuta jeho stížnost, a jednak k získání náhrady újmy, kterou žalobce z tohoto důvodu údajně utrpěl,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, P. Nihoul (zpravodaj) a J. Martín y Pérez de Nanclares, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: P. Cullen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. července 2020,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 12. ledna 2017 zveřejnil Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO) v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/01/17– Administrátoři (AD 6) v oboru duševního vlastnictví (Úř. věst. 2017, C 9 A, s. 1, dále jen „oznámení o výběrovém řízení“). Cílem tohoto výběrového řízení pořádaného EPSO bylo vytvoření rezervního seznamu za účelem přijetí administrátorů Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO). Toto oznámení bylo předmětem opravy zveřejněné v *Úředním věstníku* C 315A ze dne 22. září 2017.
- 2 Oznámení o výběrovém řízení pod nadpisem „Jak výběrové řízení probíhá?“ stanovilo, že uchazeči, kteří splňují podmínky pro účast a v rámci předběžného výběru na základě kvalifikačních předpokladů získali jeden z nejvyšších počtů bodů, budou pozváni do „hodnotícího centra EPSO“, kde budou prostřednictvím řady testů v podobě „otázek s výběrem odpovědí“ hodnoceny jejich schopnosti v oblasti verbálního, numerického a abstraktního uvažování a poté budou prostřednictvím pohovoru, práce s elektronickou poštou, skupinové úlohy a písemného testu hodnoceny osm obecných schopností a nakonec prostřednictvím pohovoru jejich specifické schopnosti v oblasti výběrového řízení.
- 3 Oznámení o výběrovém řízení upřesňovalo, že obecné schopnosti jsou hodnoceny nejvýše 80 body a nejméně 40 body a zvláštní schopnosti jsou hodnoceny nejvýše 100 body a nejméně 50 body.
- 4 Příloha III oznámení o výběrovém řízení týkající se „obecných pravidel platných pro otevřená výběrová řízení“ stanovila v bodě 6.4, že uchazeči mohou požádat o přezkum kteréhokoli rozhodnutí přijatého výběrovou komisí, a v bodě 6.5, že mají právo podat správní stížnost k orgánu oprávněnému ke jmenování (dále jen „OOJ“), a sice výkonnému řediteli EUIPO.
- 5 Žalobce, Lars Helbert, se přihlásil do dotčeného výběrového řízení. EPSO mu dne 12. července 2017 sdělil, že je pozván do hodnotícího centra, kde se ve dnech 11. a 12. října 2017 účastnil testů.
- 6 Dopisem ze dne 1. prosince 2017 informoval EPSO žalobce, že se výběrová komise rozhodla nezařadit jej na rezervní seznam úspěšných uchazečů výběrového řízení (dále jen „původní rozhodnutí výběrové komise“). Důvodem k tomuto rozhodnutí bylo, že jelikož žalobce získal 99,5 bodu za testy uskutečněné v hodnotícím centru, nebyl mezi uchazeči, kteří získali nejlepší známky. Celková známka získaná posledním uchazečem zapsaným na rezervní seznam na základě uvedených testů činila 102 ze 180 bodů.
- 7 K dopisu EPSO ze dne 1. prosince 2017 byl připojen dokument nazvaný „kompetenční pas“. Z tohoto dokumentu vyplývalo, že žalobce získal celkem 44,5 bodu z 80 bodů na základě testů, jejichž cílem bylo hodnotit jeho obecné schopnosti, a 55 bodů ze 100 bodů v rámci pohovoru k hodnocení specifických schopností, tedy celkovou známku 99,5 ze 180 bodů ze všech uvedených testů.
- 8 Dne 10. prosince 2017 podal žalobce k výběrové komisi žádost o přezkum.
- 9 Rezervní seznam byl zveřejněn v *Úředním věstníku* C 14 A ze dne 16. ledna 2018.
- 10 Dne 26. února 2018 podal žalobce k EUIPO na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) stížnost proti původnímu rozhodnutí výběrové komise.
- 11 Dopisem ze dne 7. března 2018 informoval předseda výběrové komise žalobce, že výběrová komise přezkoumala jeho spis v návaznosti na žádost o přezkum a potvrdila své původní rozhodnutí (dále jen „rozhodnutí přijaté na základě přezkumu“).

- 12 Dne 29. dubna 2018 předložil žalobce na doporučení EUIPO dodatek ke své stížnosti podané k tomuto úřadu proti původnímu rozhodnutí výběrové komise, které bylo potvrzeno rozhodnutím přijatým na základě přezkumu.
- 13 EUIPO rozhodnutím ze dne 8. června 2018, které žalobce obdržel tentýž den, tuto stížnost zamítl (dále jen „rozhodnutí o zamítnutí stížnosti“).

II. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 18. září 2018 podal žalobce projednávanou žalobu.
- 15 Rozhodnutím předsedy Tribunálu ze dne 9. července 2019 přijatým na základě čl. 27 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu byla projednávaná věc přidělena novému soudci zpravodaji zasedajícímu v prvním senátu.
- 16 Rozhodnutím Tribunálu ze dne 17. října 2019 přijatým na základě čl. 27 odst. 5 jednacího řádu byla projednávaná věc přidělena čtvrtému senátu.
- 17 Na návrh soudce zpravodaje rozhodl Tribunál zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu vyzval účastníky řízení, aby předložili některé dokumenty a písemně nebo na jednání odpověděli na písemné otázky, které jim položil. Účastníci řízení těmto žádostem ve stanovené lhůtě vyhověli.
- 18 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 2. července 2020.
- 19 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil původní rozhodnutí výběrové komise a rozhodnutí přijaté na základě přezkumu v jeho konečné podobě v návaznosti na rozhodnutí o zamítnutí stížnosti;
  - uložil EUIPO náhradu „morální a nehmotné“ újmy, kterou žalobce utrpěl v důsledku původního rozhodnutí výběrové komise a rozhodnutí přijatého na základě přezkumu;
  - uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.
- 20 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl v plném rozsahu,
  - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

A. K návrhu na zrušení

1. K předmětu návrhu na zrušení

- 21 Žalobce se v prvním bodě návrhových žádání domáhá zrušení původního rozhodnutí výběrové komise a rozhodnutí přijatého na základě přezkumu v jeho konečné podobě v návaznosti na rozhodnutí o zamítnutí stížnosti. Žaloba upřesňuje, že původní rozhodnutí výběrové komise a rozhodnutí přijaté na základě přezkumu tvoří společně „napadené rozhodnutí“.
- 22 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že dne 10. prosince 2017 podal žalobce v souladu s bodem 6.4 přílohy III oznámení o výběrovém řízení žádost o přezkum původního rozhodnutí výběrové komise. Výběrová komise své původní rozhodnutí potvrdila rozhodnutím přijatým na základě přezkumu.
- 23 Podle ustálené judikatury přitom platí, že žádá-li osoba, jejíž žádost o účast ve výběrovém řízení byla zamítnuta, o přezkum tohoto rozhodnutí na základě konkrétního ustanovení, které správu zavazuje, je aktem nepříznivě zasahujícím do právního postavení ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu nebo případně čl. 91 odst. 1 uvedeného služebního řádu rozhodnutí přijaté výběrovou komisí na základě přezkumu (rozsudek ze dne 16. května 2019, Nerantzaki v. Komise, T-813/17, nezveřejněný, EU:T:2019:335, bod 25; v tomto smyslu viz rovněž usnesení ze dne 3. března 2017, GX v. Komise, T-556/16, nezveřejněné, EU:T:2017:139, bod 21, a rozsudek ze dne 12. února 2014, De Mendoza Asensi v. Komise, F-127/11, EU:F:2014:14, bod 29).
- 24 Rozhodnutí přijaté na základě přezkumu tedy nahrazuje původní rozhodnutí výběrové komise (rozsudek ze dne 16. května 2019, Nerantzaki v. Komise, T-813/17, nezveřejněný, EU:T:2019:335, bod 25; v tomto smyslu viz rovněž usnesení ze dne 3. března 2017, GX v. Komise, T-556/16, nezveřejněné, EU:T:2017:139, bod 22, a rozsudek ze dne 12. února 2014, De Mendoza Asensi v. Komise, F-127/11, EU:F:2014:14, bod 29).
- 25 Z výše uvedeného vyplývá, že návrh na zrušení musí být vykládán tak, že se týká rozhodnutí přijatého na základě přezkumu (dále jen „napadené rozhodnutí“).

2. K věci samé

- 26 Žalobce na podporu svých návrhových žádání znějících na zrušení vznáší v podstatě čtyři žalobní důvody vycházející z:
- nestabilního složení výběrové komise během ústních testů výběrového řízení a nedostatečnosti koordinačních opatření zavedených k zajištění soudržného a objektivního hodnocení, rovných příležitostí a rovného zacházení s uchazeči;
  - porušení povinnosti provést srovnávací a objektivní hodnocení uchazečů, zásad rovného zacházení a rovných příležitostí;
  - zjevně nesprávného posouzení při hodnocení žalobce;
  - porušení zejména oznámení o výběrovém řízení.
- 27 V rámci prvního žalobního důvodu žalobce vytýká zejména nestabilní složení výběrové komise během ústních testů, neboť všichni členové výběrové komise nebyli přítomni na všech těchto testech, namísto čehož byly zřízeny „hodnotící výbory“ složené pouze z několika členů, které jednotlivě hodnotily

omezený počet uchazečů. Žalobce má tedy za to, že byl jeho pohovor k hodnocení specifických dovedností skutečně hodnotícím výborem, který hodnotil pouze 20 % uchazečů. Podle jeho názoru vyžaduje objektivní a jednotné hodnocení uchazečů nepřetržitou přítomnost přinejmenším určitého jádra hodnotitelů po celou dobu konání testů. Dovolává se rovněž nedostatečnosti koordinačních opatření zavedených k zajištění soudržného a objektivního hodnocení, rovnosti příležitostí a rovného zacházení s uchazeči.

- 28 Za těchto podmínek byly údajně porušeny zásady soudržnosti výběrové komise, rovnosti příležitostí a rovného zacházení s uchazeči, objektivity hodnocení, jakož i body 2.4 a 3.1 přílohy III oznámení o výběrovém řízení.
- 29 EUIPO tuto argumentaci zpochybňuje.
- 30 V tomto ohledu je třeba připomenout, že agentury a orgány Evropské unie disponují širokou posuzovací pravomocí k vymezení pravidel pro pořádání výběrového řízení a že v této souvislosti se přezkum vykonávaný unijním soudem musí omezit na míru nezbytnou k zajištění rovného zacházení s uchazeči a objektivitu výběru mezi nimi (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. února 2014, De Mendoza Asensi v. Komise, F-127/11, EU:F:2014:14, bod 63).
- 31 Kromě toho povinnost přijímat úředníky s nejvyšší úrovní schopnosti, výkonnosti a bezúhonnosti znamená, že OOJ a výběrové komise v rámci svých příslušných pravomocí dohlížejí na to, aby výběrová řízení probíhala v souladu se zásadami rovného zacházení s uchazeči, soudržnosti hodnocení a objektivitu hodnocení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. února 2014, De Mendoza Asensi v. Komise, F-127/11, EU:F:2014:14, bod 64).
- 32 K zajištění rovnosti mezi uchazeči, soudržnosti hodnocení a objektivitu hodnocení je výběrová komise povinna zajistit soudržné používání hodnotících kritérií na všechny uchazeče tím, že zajistí zejména stabilitu svého složení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 24. září 2002, Girardot v. Komise, T-92/01, EU:T:2002:220, body 24 až 26, a ze dne 12. února 2014, De Mendoza Asensi v. Komise, F-127/11, EU:F:2014:14, bod 65).
- 33 Podle judikatury tento požadavek platí zvláště v případě ústních testů, jako jsou testy dotčené v projednávaném sporu, neboť tyto testy jsou ze své podstaty méně jednotné, než testy písemné (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. listopadu 2004, Vonier v. Komise, T-165/03, EU:T:2004:331, bod 39; ze dne 29. září 2010, Brune v. Komise, F-5/08, EU:F:2010:111, body 38 až 41; a ze dne 12. února 2014, De Mendoza Asensi v. Komise, F-127/11, EU:F:2014:14, bod 66).

a) K pravidlům výběrového řízení

- 34 V projednávané věci z bodu 2.4 přílohy III oznámení o výběrovém řízení vyplývá, že orgán pověřený pořádáním výběrového řízení „ve svých výběrových řízeních důsledně uplatňuje politiku rovných příležitostí, aby bylo zaručeno rovné zacházení se všemi uchazeči“.
- 35 Podle bodu 3.1 přílohy III oznámení o výběrovém řízení „[v]ýběrová komise je jmenována, aby porovnála uchazeče a na základě jejich kompetencí, schopností a kvalifikací s ohledem na požadavky stanovené v oznámení o výběrovém řízení vybrala ty nejlepší z nich“, „[v]ýběrové komise jsou složeny z úředníků, z nichž polovinu jmenuje administrativa (personální útvary) a polovinu jmenují výbory zaměstnanců“ a „jména členů výběrových komisí jsou zveřejněna na internetových stránkách úřadu EPSO (www.eu-careers.eu)“.
- 36 Podle rozhodnutí ADM-16–60 ze dne 23. listopadu 2016 o jmenování členů výběrové komise pro výběrové řízení, ve znění naposledy pozměněném rozhodnutím ADM-16–60-Rev4 ze dne 19. září 2017 o jmenování členů výběrové komise pro výběrové řízení, zřídil EUIPO výběrovou komisi sestávající

z předsedy, místopředsedkyně, osmi členů a tří náhradníků. Předseda, místopředsedkyně, osm členů a dva ze tří náhradníků byli zaměstnanci EUIPO, přičemž třetím náhradníkem byl zaměstnanec Evropské komise.

- 37 Testy konané v hodnotícím centru zahrnovaly zejména dva pohovory, z nichž jeden se konal za účelem hodnocení specifických schopností a jeden za účelem hodnocení obecných schopností uchazečů (dále jen „pohovor k hodnocení obecných schopností“).
- 38 Mezi účastníky řízení je nesporné, že členové výběrové komise nebyli všichni přítomni při každém pohovoru. Z informací poskytnutých EUIPO v jeho odpovědích ze dne 28. února a 9. dubna 2020 na organizační procesní opatření Tribunálu (dále jen „odpověď EUIPO ze dne 28. února 2020“ a „odpověď EUIPO ze dne 9. dubna 2020“) vyplývá, že na uvedených pohovorech posuzovali schopnosti každého z uchazečů hodnotící výbory složené ze dvou členů výběrové komise. Tak tomu bylo i v případě žalobce na pohovoru k hodnocení specifických schopností.
- 39 Ústních testů v hodnotícím centru se zúčastnilo celkem 196 uchazečů, z nichž každý podstoupil pohovor k hodnocení specifických schopností a pohovor k hodnocení obecných schopností, což představuje celkem 392 pohovorů. Tyto testy proběhly ve 20 dnech v rozpětí sedmi týdnů. Byly rozděleny rovnoměrně mezi dvě hodnotící centra.
- 40 Během 20 dnů věnovaných ústním testům si čtyři hodnotící výbory, tedy dva v každém hodnotícím centru, každý den rozdělovaly pohovory. Celkově tak po dobu 20 dnů konání testů vyhodnocovalo uchazeče 80 hodnotících výborů. I když některé z těchto výborů během tohoto období několikrát zasedaly ve stejném složení, z odpovědí EUIPO ze dne 28. února a 9. dubna 2020 vyplývá, že během uvedeného období hodnotilo schopnosti 196 uchazečů pozvaných k uvedeným testům nejméně 26 různých hodnotících výborů.
- 41 Z odpovědí EUIPO ze dne 28. února a 9. dubna 2020 rovněž vyplývá, že žádný člen nebo náhradník nebyl přítomen na všech pohovorech, přičemž nejvyšší míra přítomnosti činila 22 % a nejnižší 17 %. Kromě toho žádný hodnotící výbor nehodnotil schopnosti více než 33 uchazečů v rámci všech ústních testů (tedy celkem 392 pohovorů), což představuje méně než desetinu uchazečů. Žádný hodnotící výbor tedy nezasedal ve více než 7 dnech ústních testů nebo ve více než třech po sobě jdoucích dnech testů. Ze tří členů, kteří byli přítomni na nejvíce pohovorech, s mírou přítomnosti u jednoho z nich ve výši 22 % a 21,6 % u dvou ostatních, se pouze dva z nich dotazovali všech uchazečů a to jen na osmi pohovorech, což představuje jen 2 % ústních testů. Například hodnotící výbor, který hodnotil žalobce na pohovoru k hodnocení specifických schopností, se sešel až v daný den a celkově vyhodnotil jen šest uchazečů na šesti pohovorech, což představuje jen 1,5 % ústních testů.
- 42 Je tak třeba konstatovat, jak zdůraznil žalobce a jak uznal EUIPO, že složení výběrové komise v průběhu konání ústních testů bylo značně proměnlivé.

b) K nemožnosti zajistit přítomnost všech členů výběrové komise na všech testech

- 43 EUIPO tvrdí, že v projednávané věci byla proměnlivost složení výběrové komise nezbytná z důvodu nemožnosti zajistit přítomnost všech členů výběrové komise na každém testu.
- 44 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle judikatury musí být stabilita složení výběrové komise zajištěna „v co největším možném rozsahu“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. února 2014, De Mendoza Asensi v. Komise, F-127/11, EU:F:2014:14, bod 66).

- 45 Výjimečně mohou nepřítomnost každého člena výběrové komise na každém testu odůvodnit například logistické problémy (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 29. září 2010, *Brune v. Komise*, F-5/08, EU:F:2010:111, bod 41, a ze dne 29. září 2010, *Honnefelder v. Komise*, F-41/08, EU:F:2010:112, bod 36).
- 46 Tak je tomu zejména v případě, kdy v rámci výběrového řízení s velkým počtem uchazečů vyvolává pořádání ústních testů značné obtíže spojené jednak s organizováním mnoha testů pro uchazeče v různých jazykových skupinách, a jednak s nutností, aby členové výběrové komise nebo každopádně někteří z nich dodržovali požadavky služby, konají-li se výběrová řízení během relativně dlouhého období (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. března 2008, *Giannini v. Komise*, T-100/04, EU:T:2008:68, bod 196).
- 47 Za takových okolností může nezbytnost zajistit kontinuitu veřejné služby odůvodnit zmírnění přísnosti pravidla stability složení výběrové komise (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 1979, *Martin v. Komise*, 24/78, EU:C:1979:37, bod 10).
- 48 EUIPO v projednávané věci uplatňuje tři důvody, proč zvláštní rysy organizovaného přijímání a omezení způsobená pořádáním výběrového řízení vyžadovaly mírnější použití pravidla stability složení výběrové komise.
- 49 EUIPO zaprvé uvádí, že musely být zřízeny různé hodnotící výbory, aby se zohlednily jednak jazyky, ve kterých měly být pohovory vedeny, a jednak souběžné pořádání pohovorů ve dvou hodnotících centrech, aby se zabránilo příliš dlouhému trvání výběrového řízení.
- 50 V tomto ohledu z informací poskytnutých EUIPO vyplývá, že z předmětných 392 pohovorů, bylo 342, tedy téměř devět pohovorů z deseti, vedeno v angličtině. Pouze 50 pohovorů, tedy o něco více než jeden pohovor z deseti, bylo vedeno v jiném jazyce, z nichž 20 ve španělštině, 18 v němčině, osm ve francouzštině a čtyři v italštině.
- 51 Hodnotící výbory celkově vyhodnotily během 20 dnů věnovaných ústním testům uchazeče ve více než osmi z deseti případů v angličtině a v méně než dvou z deseti případů v jednom ze čtyř dalších jazyků. Pokud jde o posledně uvedené jazyky, mohly být na pohovory vyčleněny tři dny v prvním hodnotícím centru (ve dnech 5., 12. a 19. října 2017) a čtyři dny ve druhém hodnotícím centru (5., 12., 19. a 24. října 2017), zatímco pohovory v angličtině se v prvním hodnotícím centru konaly po dobu 17 dnů a ve druhém hodnotícím centru po dobu 16 dnů.
- 52 Z tabulky předložené EUIPO na jednání rovněž vyplývá, že deset členů výběrové komise, včetně náhradníků, bylo schopno vést pohovory v angličtině. Jejich jazykové schopnosti byly navíc dostatečně rozsáhlé k tomu, aby mohli vést pohovory ve většině ze čtyř dalších jazyků. Podle této tabulky se totiž těchto deset členů výběrové komise mohlo účastnit rovněž pohovorů ve španělštině, sedm z nich pohovorů ve francouzštině, šest z nich pohovorů v němčině a čtyři z nich pohovorů v italštině.
- 53 Z výše uvedeného vyplývá, že jazyková rozmanitost neumožňuje sama o sobě odůvodnit proměnlivost složení výběrové komise konstatovanou v bodech 40 a 41 výše. Zvláště rozsáhlé jazykové schopnosti členů výběrové komise a velmi vysoký podíl pohovorů v angličtině neodůvodňovaly, aby každého uchazeče hodnotili při pohovorech pouze dva členové výběrové komise, ani aby se každý člen výběrové komise dotazoval tak malého počtu uchazečů.
- 54 Ani okolnost, že testy byly rozděleny mezi dvě hodnotící centra, aby se zkrátila délka výběrového řízení, nemůže sama o sobě odůvodnit vytvoření tolika různých hodnotících výborů, v projednávaném případě 26.
- 55 Zadruhé EUIPO tvrdí, že zřízení různých hodnotících výborů bylo nutné k předejití řadě střetů zájmů.

- 56 EUIPO, když byl vyzván k vysvětlení tohoto argumentu, na jednání uvedl, aniž byl schopen předložit další důkaz, že v projednávané věci mohly být střety zájmů, které vyvstaly, rozděleny do dvou kategorií, a sice kategorie přátelských vztahů a kategorie hierarchického vztahu mezi některými uchazeči a členy výběrové komise.
- 57 EUIPO, když byl znovu vyzván k vysvětlení tohoto argumentu, na jednání uznal, že nemůže upřesnit střety zájmů, které skutečně vyvstaly, ani poskytnout konkrétní příklady takových střetů.
- 58 Za těchto podmínek není možné určit, do jaké míry mohlo riziko střetu zájmů odůvodnit takové fungování výběrové komise, jaké bylo popsáno v bodech 40 a 41 výše.
- 59 Zatřetí EUIPO uvádí, že někteří členové výběrové komise nemohli být v dostatečné míře k dispozici k účasti na pohovorech s každým uchazečem a každopádně ani s velkým počtem z nich.
- 60 V tomto ohledu je třeba uvést, že pořádání výběrového řízení je součástí opatření, která mají unijní agentury a orgány provádět za účelem řízení lidských zdrojů, které mají k dispozici.
- 61 V tomto kontextu musí mít unijní agentury a orgány možnost uvolnit personál přidělený k přijímání, na dobu dostatečnou k tomu, aby mohly zajistit své poslání, s rizikem, že jinak nebudou moci přijmout, jak je nicméně vyžadováno, úředníky nebo zaměstnance s nejvyšší úrovní schopnosti, výkonnosti a bezúhonnosti (viz bod 31 výše).
- 62 Navíc členové výběrové komise mohou být v případě překážek na jejich straně nahrazeni, pokud jde o testy některých uchazečů, náhradníky s cílem umožnit výběrové komisi dokončit její práci v přiměřené lhůtě (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. září 2005, *Pantoulis v. Komise*, T-290/03, EU:T:2005:316, bod 78, a ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise*, F-127/11, EU:F:2014:14, bod 67 a citovaná judikatura).
- 63 Z výše uvedeného vyplývá, že skutečnosti uvedené EUIPO neodůvodňují rozčlenění výběrové komise do 26 různých hodnotících výborů za účelem konání pohovorů v rámci ústních testů se 196 uchazeči.

c) Ke koordinaci zavedené za účelem zajištění rovného zacházení s uchazeči, soudržnosti hodnocení a objektivitě hodnocení

- 64 EUIPO, který byl v tomto ohledu kritizován žalobcem, tvrdí, že proměnlivost složení výběrové komise byla přijatelná s ohledem na opatření přijatá k zajištění rovného zacházení s uchazeči, soudržnosti hodnocení a objektivitě hodnocení.
- 65 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury není stabilita složení výběrové komise sama o sobě požadavkem, ale prostředkem k zaručení rovného zacházení s uchazeči, soudržnosti hodnocení a objektivitě hodnocení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise*, F-127/11, EU:F:2014:14, bod 70).
- 66 Nelze vyloučit, že rovné zacházení s uchazeči, soudržnosti hodnocení a objektivitě hodnocení může být dosaženo takovými prostředky, jako je zavedení koordinace nezbytné k zajištění dodržování těchto tří zásad (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise*, F-127/11, EU:F:2014:14, bod 67).
- 67 Žalobce má za to, že tomu tak v projednávané věci nebylo, na rozdíl od EUIPO, který vycházel z rozsudku ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise* (F-127/11, EU:F:2014:14).

- 68 Je třeba připomenout, že ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise* (F-127/11, EU:F:2014:14), bylo zvažováno několik opatření za účelem nápravy, v rámci ústních testů konaných v hodnotícím centru, různých kognitivních předsudků obecně konstatovaných u hodnotitelů a tím k zajištění rovného zacházení, soudržnosti hodnocení a objektivitě hodnocení (bod 25 uvedeného rozsudku).
- 69 Zaprvé ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise* (F-127/11, EU:F:2014:14), bylo stanoveno, že se výběrová komise musí sejít:
- při rozhodování, jakým způsobem budou testy probíhat;
  - každé dva nebo tři dny pokaždé, kdy byly známky udělené uchazečům spojeny pro posouzení schopností uchazečů, kteří byli během této doby zkoušeni;
  - při ověřování soudržnosti posouzení uchazečů po ukončení všech testů, přičemž konečná rozhodnutí musela být přijata kolektivně celou výběrovou komisí na základě výsledků všech testů (body 26 a 71 uvedeného rozsudku).
- 70 Zadruhé ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise* (F-127/11, EU:F:2014:14), bylo stanoveno, že je třeba zohlednit opatření přijatá za účelem nápravy různých kognitivních předsudků obecně konstatovaných u hodnotitelů a tím k zajištění rovného zacházení s uchazeči, soudržnosti hodnocení a objektivitě hodnocení, včetně:
- použití předem strukturovaných testů, které odpovídají předem stanovené metodice, při níž se použijí předem stanovené ukazatele chování;
  - přítomnosti předsedy výběrové komise v prvních minutách všech testů, aby dohlédl na správné použití metodiky;
  - provedení studií a rozborů za účelem ověření soudržnosti hodnocení (body 26 a 72 uvedeného rozsudku).
- 71 Je třeba určit, zda taková koordinační opatření byla v projednávané věci přijata, jak tvrdí EUIPO.

1) Výměny informací v rámci výběrové komise

- 72 EUIPO tvrdí, že pravidelné výměny názorů mezi členy výběrové komise a týdenní schůze celé výběrové komise umožnily této komisi projednat výkony všech uchazečů, jejichž schopnosti již byly vyhodnoceny, a provést srovnávací přezkum těchto uchazečů.
- 73 Žalobce má nicméně za to, že dané výměny názorů a schůze nemohly umožnit výměnu názorů o relativních zásluhách uchazečů, neboť neexistovalo společné jádro hodnotitelů, které by hodnotilo dostatečně vysoký počet uchazečů.
- 74 V tomto ohledu z rozsudku ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise* (F-127/11, EU:F:2014:14, body 26 a 71), vyplývá, že výměna informací mezi členy výběrové komise, která probíhá před, během a po konání testů, má zvláštní význam pro zaručení rovného zacházení s uchazeči, soudržnosti hodnocení a objektivitě hodnocení.
- 75 V první řadě EUIPO předložil prezenční listiny k 19 schůzím, které se konaly před testy v hodnotícím centru v období od 9. prosince 2016 do 21. června 2017.

- 76 Je třeba konstatovat, že na žádné z 19 dotčených schůzí nebyli přítomni všichni členové výběrové komise. Navíc nebyl předložen žádný zápis z uvedených schůzí, takže nelze zjistit, co bylo na těchto schůzích projednáno. Tribunál zvláště není schopen ověřit, zda právě na těchto schůzích bylo rozhodnuto o tom, jak měly testy probíhat, jako ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise* (F-127/11, EU:F:2014:14) (viz bod 69 výše). Dále lze uvést, že jelikož se tyto schůze konaly před zahájením testů v hodnotícím centru, nebyly s to výběrové komisi umožnit přezkoumat výkony a zásluhy uchazečů, ani provést jejich srovnávací hodnocení.
- 77 V druhé řadě EUIPO uvádí existenci sedmi týdenních schůzí, které se uskutečnily ve fázi výběrového řízení konané v hodnotícím centru. Výběrová komise se scházela na konci každého ze sedmi týdnů konání ústních testů, tedy ve dnech 15., 22. a 29. září 2017, dále 6., 13., 20. a 26. října 2017.
- 78 Důkazy předložené EUIPO však neumožňují zvláště ověřit, kteří členové výběrové komise byli na dotčených sedmi týdenních schůzích přítomni a jaký byl přesný účel těchto schůzí, zejména v jaké míře na těchto schůzích docházelo k výměnám informací týkajících se výkonnosti uchazečů a jejich srovnávacího hodnocení.
- 79 Nejprve je třeba uvést, že zatímco EUIPO ve své odpovědi ze dne 28. února 2020 tvrdí, že se výběrová komise na dotčených sedmi týdenních schůzích scházela „zpravidla v plném rozsahu, včetně předsedy a místopředsedkyně“ a že „pouze příležitostně, nebyl-li k dispozici člen výběrové komise, byl tento člen nahrazen svým náhradníkem, který ve výběrové komisi v daném týdnu zasedal“, v odpovědi ze dne 9. dubna 2020 uvádí, že se týdenních schůzí účastnili pouze členové výběrové komise, kteří vedli pohovory v daném týdnu, včetně předsedy a místopředsedkyně výběrové komise.
- 80 Dále EUIPO nepředložil, ač tak učinil, pokud jde o schůze výběrové komise konané před a po ústních testech, žádnou prezenční listinu týkající se dotčených sedmi týdenních schůzí, ani žádný jiný dokument umožňující ověřit jeho tvrzení. Když byl EUIPO v rámci organizačních procesních opatření v tomto ohledu specificky dvakrát dotázán, odpověděl, že z těchto posledně uvedených schůzí nebyly takové prezenční listiny vyhotoveny. Nicméně zápis ze schůze výběrové komise ze dne 9. listopadu 2017 předaný EUIPO odkazuje na zápis ze schůze výběrové komise ze dne 20. října 2017, tedy schůze, která se konala na konci šestého týdne uvedených testů v hodnotícím centru. EUIPO na jednání v tomto ohledu uznal rozpor, avšak nebyl schopen potvrdit existenci či neexistenci zápisu patrně vyhotoveného z této posledně uvedené schůze.
- 81 Zatřetí EUIPO předložil zápis ze sedmi schůzí, které se konaly po testech v hodnotícím centru ve dnech 7., 8., 9., 17., 21. a 22. listopadu 2017 a dne 1. února 2018:
- na schůzi konané dne 7. listopadu 2017 předložil EPSO statistiky hodnocení písemných testů a poté výběrová komise na jeho návrh provedla normalizaci známek tím, že odstranila rozdíly mezi hodnoceními provedenými jednotlivými členy výběrové komise;
  - na schůzi konané dne 8. listopadu 2017 přezkoumala výběrová komise stížnosti, které jí byly zaslány, požádala o objasnění zvláště nízkých známek, a vyslechla vysvětlení ohledně kontrol kvality prováděných EPSO;
  - na schůzi konané dne 9. listopadu 2017 výběrová komise znovu přezkoumala známky některých uchazečů, přijala návrh rezervního seznamu a ověřila podklady předložené úspěšnými uchazeči k doložení jejich praxe v oblasti duševního vlastnictví;
  - na schůzích konaných ve dnech 17. a 21. listopadu 2017 členové výběrové komise zkoumali podklady, které uchazeči předložili k doložení své praxe v oblasti duševního vlastnictví;

- na schůzi konané dne 22. listopadu 2017 výběrová komise pokračovala v tomto přezkumu a stanovila další postup tak, že povolila přípravu odůvodněné zprávy výběrové komise, přípravu přípisu určeného řediteli EPSO a předání těchto dokumentů výkonnému řediteli EUIPO;
  - na schůzi konané dne 1. února 2018 výběrová komise přezkoumala 35 žádostí o přezkum, které jí byly zaslány, přičemž se ve všech těchto případech rozhodla potvrdit svá původní rozhodnutí.
- 82 Z výše uvedeného vyplývá, že srovnávací přezkum, který výběrová komise provedla, se netýkal známek všech uchazečů, ale rozdílů mezi známkami, dále známek, které vedly ke stížnosti, a známek, které byly podle záznamů předložených členům výběrové komise neobvykle nízké.
- 83 Takový přezkum nepochybně zajišťuje z číselného hlediska sblížení hodnocení provedených hodnotiteli, avšak neumožňuje prokázat, jak vyžaduje rozsudek ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise* (F-127/11, EU:F:2014:14, bod 71), z něhož vycházel EUIPO, že členové výběrové komise skutečně srovnávali uchazeče tak, aby bylo vůči nim zajištěno rovné zacházení, soudržnost hodnocení a objektivita hodnocení.
- 84 Navíc EUIPO neprokázal, že se výběrová komise při přijímání konečných rozhodnutí na základě výsledků ze všech testů scházela, jako ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise* (F-127/11, EU:F:2014:14, bod 26), v plném složení.
- 85 Z informací poskytnutých EUIPO totiž vyplývá, že některá rozhodnutí byla dokončena na schůzi dne 9. listopadu 2017, když byly přezkoumány výsledky některých uchazečů z testů v hodnotícím centru, a na poslední schůzi výběrové komise dne 1. února 2018, kdy byly přezkoumány žádosti o přezkum původních rozhodnutí výběrové komise podané 35 uchazeči, které se výběrová komise rozhodla zamítnout. Ačkoliv se obou těchto schůzí účastnili všichni členové a náhradníci výběrové komise, je třeba poznamenat, že místopředsedkyně se poslední schůze neúčastnila.
- 86 Je tedy třeba konstatovat, že EUIPO nepředložil dostatečné důkazy umožňující prokázat, že pravidelná komunikace mezi členy výběrové komise umožnila zajistit soudržnost hodnocení a objektivitu hodnocení uchazečů, a tudíž rovné zacházení s nimi.

2) Metodika a kritéria hodnocení

- 87 EUIPO tvrdí, že vycházel z předem stanovené metodiky a kritérií hodnocení.
- 88 EUIPO, když byl v tomto ohledu Tribunálem dotázán, předložil v příloze F.8 své odpovědi ze dne 28. února 2020 dokument bez názvu o 13 stranách, aniž byl schopen na jednání vysvětlit, v čem tento dokument obsahuje požadovaná kritéria hodnocení.
- 89 První stránka dotčeného dokumentu, která obsahuje dvě tabulky a pět orámovaných odstavců, z nichž každý je sepsán v jednom z pěti jazyků výběrového řízení, obsahuje:
- seznam schopností posuzovaných při pohovoru k hodnocení specifických schopností a uvedených zejména v přílohách I a II oznámení o výběrovém řízení, které se týkají náplně práce administrátora a kritérií výběru, a v kompetenčním pase žalobce;
  - stupnici hodnocení těchto schopností a poměrnou váhu každé z nich v rámci celkové známky uchazečů z pohovoru k hodnocení specifických schopností;
  - úrovně posouzení výkonnosti uchazečů při tomto pohovoru („nedostatečný(á)“, „uspokojivý(á)“, „dobrý(á)“, „schopný(á)“, „velmi schopný(á)“, „výborný(á)“ a „výjimečný(á)“) stanovené na základě uvedené stupnice.

- 90 Druhá až třináctá stránka dotčeného dokumentu obsahují tabulky podobné jedné ze dvou tabulek z první strany uvedeného dokumentu. Uvedené tabulky byly patrně použity k hodnocení uchazečů v rámci jejich pohovoru k hodnocení specifických schopností. EUIPO neuvedl, na jakém základě byly tyto tabulky vybrány a zvláště, zda se týkaly uchazečů zapsaných na rezervní seznam. Žalobce se patrně netýká žádná z předmětných tabulek, neboť žádná z celkových známek uvedených v těchto tabulkách neodpovídá známce, která mu byla v rámci pohovoru k hodnocení jeho specifických schopností udělena.
- 91 Z výše uvedeného vyplývá, že informace uvedené v příloze F.8 odpovědi EUIPO ze dne 28. února 2020 nelze považovat za dostatečné k tomu, aby představovaly předem stanovená kritéria hodnocení vyžadovaná rozsudkem ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise* (F-127/11, EU:F:2014:14, body 26 a 73). V uvedené věci měla totiž výběrová komise povinnost před konáním testů určit kromě schopností, jež měly být hodnoceny, stupnice hodnocení a úrovní posouzení vycházejících z této stupnice, rovněž objektivní kvalitativní kritéria umožňující použití uvedené stupnice. Tato kritéria měla zahrnovat zvláště prvky, které jsou od uchazečů při jejich výstupu očekávány a které musí členové výběrové komise při hodnocení uchazečů zohlednit s tím, že toto zohlednění je třeba následně upřesnit srovnávacím hodnocením, v jehož rámci se přihlédne k výkonu ostatních uchazečů. V projednávané věci však žádná informace obsažená v uvedené příloze či v jiné části spisu neumožňuje taková kritéria určit, ani *a fortiori* ověřit, že tato kritéria byla stanovena před zahájením testů.
- 3) *Předsednictví výběrové komise*
- 92 EUIPO zdůrazňuje, že při koordinaci hráli důležitou roli předseda a místopředsdkyně výběrové komise.
- 93 Zprvce byla tato koordinace údajně zajištěna jednak přítomností předsedy nebo místopředsdkyně výběrové komise v prvních minutách každého testu a jednak každodenními výměnami názorů mezi předsedou a místopředsdkyní po celou dobu konání testů.
- 94 Žalobce má však za to, že přítomnost předsedy výběrové komise nebo její místopředsdkyně při testech nebyla dostatečná k zajištění koordinační role, která jim přísluší. Předseda mohl posoudit zásluhy uchazečů pouze nepřímo, aniž mohl zajistit soudržnost hodnocení a srovnání uchazečů, jelikož byl zcela závislý na stanovisku třetích osob a jeho přítomnost při pohovoru k hodnocení specifických schopností žalobce byla příliš krátká, od pěti do sedmi minut. Kromě toho předseda a místopředsdkyně výběrové komise nehodnotili schopnosti uchazečů, ale pouze vyslechli členy výběrové komise, kteří s uchazeči vedli pohovor. Navíc se pohovorů neúčastnili společně, ale střídali se, takže nebylo možné zajistit, že při posuzování postupu členů výběrové komise uplatňovali tatáž kritéria.
- 95 V tomto ohledu je třeba připomenout, že ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise* (F-127/11, EU:F:2014:14), kterého se dovolával EUIPO, byl předseda výběrové komise přítomen v prvních minutách každého testu s cílem dohlížet nad řádným uplatňováním metodiky (body 26 a 72 uvedeného rozsudku).
- 96 V projednávané věci EUIPO uvedl, že předseda a místopředsdkyně výběrové komise byli průměrně přítomni v prvních deseti nebo patnácti minutách každého pohovoru. Dále vysvětlil, že jelikož bylo konání testů rozděleno mezi dvě hodnotící centra, tyto dvě osoby si rozdělovaly účast na pohovorech mezi těmito dvěma centry.

- 97 Z těchto skutečností vyplývá, že předseda a místopředsedkyně výběrové komise nebyli nikdy společně přítomni v prvních minutách téhož pohovoru. V tomto ohledu se organizace výběrového řízení odchyluje od metody zkoumané v rozsudku ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise* (F-127/11, EU:F:2014:14), kde byla zajištěna kontinuita při pohovorech tím, že jedna osoba, v daném případě předseda výběrové komise, byla přítomna v prvních minutách každého pohovoru.
- 98 Podle EUIPO mohla být kontinuita při pohovorech zajištěna každodenními výměnami názorů mezi předsedou a místopředsedkyní výběrové komise po celou dobu konání testů, jelikož jim tyto výměny umožňovaly harmonizovat přístupy napříč jednotlivými hodnotícími výbory.
- 99 K prokázání této výměny názorů EUIPO na jednání odkázal na druhou stranu přílohy F.9 své odpovědi ze dne 28. února 2020. Tento dokument, nadepsaný „IP COMP AD/01/2017 MARKING ANALYSIS FOR DATE“ s ručně psaným datem „26/9/17“, představuje hodnotící list k výkonu pěti uchazečů v rámci čtyř testů, a sice tří testů obecných schopností a pohovoru k hodnocení specifických schopností. Na tomto listu byly některé číselné údaje, které podle všeho představují známky přidělené těmto uchazečům v rámci uvedených testů, napsány ručně. Kromě toho jsou uprostřed stránky uvedeny ručně psané výrazy „checked“ a „ok“. Některé z těchto číselných údajů jsou rovněž zvýrazněny žlutě. Konečně u tří z pěti dotyčných uchazečů obsahuje druhý sloupec tabulky, nadepsaný „Připomínky“, písmeno „F“ napsané ručně žlutým zvýrazňovačem.
- 100 Druhá strana přílohy F.9 odpovědi EUIPO ze dne 28. února 2020 se však týká hodnocení schopností uchazečů, jak uznal EUIPO na jednání, a nikoli hodnocení členů výběrové komise. Tento dokument tedy neumožňuje prokázat existenci výměn názorů mezi předsedou a místopředsedkyní výběrové komise v rámci koordinace pracovních metod členů výběrové komise, natož pak údajnou každodenní povahu těchto výměn.
- 101 Kromě toho žádná skutečnost neumožňuje prokázat dopad, který dotčené výměny názorů mohly mít. EUIPO zvláště nepředložil žádné vysvětlení týkající se předání výsledků těchto výměn názorů jednotlivým hodnotícím výborům a jejich provádění uvedenými výbory.
- 102 Zadruhé EUIPO tvrdí, že rozhodnutí ADM-16–60 ze dne 23. listopadu 2016, kterým byla jmenována výběrová komise, a čtyři následná rozhodnutí, která toto rozhodnutí pozměnila, konkrétně svěřila místopředsedkyni výběrové komise roli zajišťovat harmonizaci pracovních kritérií a metod v rámci výběrového řízení.
- 103 Je však třeba konstatovat, že místopředsedkyně výběrové komise nebyla přítomna na několika schůzích, které předcházely nebo následovaly testům v hodnotícím centru, ačkoli tyto schůze podle EUIPO představovaly klíčovou etapu řízení, jejímž cílem bylo zajistit rovné zacházení s uchazeči, soudržnost hodnocení a objektivitu hodnocení.
- 104 Podle prezenčních listin uvedených v příloze F.4 odpovědi EUIPO ze dne 28. února 2020 se místopředsedkyně výběrové komise účastnila pouze 12 z 19 schůzí předcházejících testům v hodnotícím centru, a nebyla tedy přítomna na sedmi z nich, tedy na více než jedné třetině těchto schůzí. Ačkoli EUIPO nepředložil žádnou informaci o účelu těchto schůzí, je pravděpodobné, že tyto schůze byly určující k zajištění harmonizace pracovních metod během nadcházejících testů a k přípravě členů výběrové komise, což bylo prvořadým úkolem místopředsedkyně.
- 105 Pokud jde o sedm schůzí následujících po testech v hodnotícím centru, místopředsedkyně výběrové komise se podle zápisů z těchto schůzí účastnila pěti z nich. Naopak nebyla přítomna na schůzi konané dne 21. listopadu 2017, na které byly zejména projednávány dokumenty předložené několika uchazeči k prokázání jejich odborné praxe v oblasti duševního vlastnictví. Navíc nebyla přítomna na poslední schůzi výběrové komise dne 1. února 2018, na níž se výběrová komise rozhodla zamítnout 35

žádostí o přezkum podaných v návaznosti na zveřejnění výsledků výběrového řízení. Tyto otázky přitom vyžadovaly zvláštní obezřetnost k zajištění toho, aby rozhodnutí přijatá výběrovou komisí vyplývala z provádění metodiky a harmonizovaných kritérií.

- 106 Konečně, jelikož EUIPO neposkytl žádnou informaci týkající se účastníků dovolávaných týdenních schůzí (viz body 78 a 80 výše), Tribunál není schopen ověřit, zda předseda nebo místopředsedkyně výběrové komise byli přítomni na všech nebo jen některých z těchto schůzí.

4) Provedení studií a rozborů

- 107 EUIPO v příloze F.9 své odpovědi ze dne 28. února 2020 předložil dvoustránkový dokument týkající se studií a rozborů, které byly provedeny za účelem ověření soudržnosti hodnocení.
- 108 EUIPO na jednání vysvětlil, že první strana dotčeného dokumentu, nadepsaná „Assessor check list (for JSI, CBI, OP)“, obsahuje seznam informací týkajících se chování členů výběrové komise účastnících se pohovorů, které předseda a místopředsedkyně výběrové komise kontrolovali během své přítomnosti v prvních minutách těchto pohovorů s cílem omezit výše uvedené kognitivní předsudky (viz body 68 a 70 výše).
- 109 Pokud jde o druhou stranu dotčeného dokumentu, týká se hodnocení schopností uchazečů, jak uvedeno v bodě 100 výše, a nikoli hodnocení členů výběrové komise. Nelze ji tedy považovat za studii nebo rozbor umožňující ověřit soudržnost mezi hodnoceními provedenými uvedenými členy.
- 110 Pro účely prokázání existence studií a rozborů provedených předsedou a místopředsedkyní výběrové komise je tedy relevantní pouze první strana dotčeného dokumentu. Jedná se však o neúplný dokument, který sám o sobě neumožňuje ověřit počet těchto studií a rozborů, ani zda byly takové studie a rozborů provedeny ve vztahu ke každému členu výběrové komise v rámci každého pohovoru.
- 111 Z výše uvedeného vyplývá, že EUIPO neprokázal existenci dostatečných koordinačních opatření ve smyslu rozsudku ze dne 12. února 2014, *De Mendoza Asensi v. Komise* (F-127/11, EU:F:2014:14, body 67 a 71 až 73), která by mohla zajistit, že je výběrové řízení založeno na rovném zacházení s uchazeči a jejich soudržném a objektivním hodnocení.
- 112 Výtce vycházející v podstatě z porušení pravidla stability složení výběrové komise je tedy třeba vyhovět.
- 113 V tomto ohledu je třeba připomenout, že vzhledem k významu zásad rovného zacházení s uchazeči, soudržnosti hodnocení a objektivnosti hodnocení představuje nedodržení stability složení výběrové komise porušení podstatných formálních náležitostí, které musí vést ke zrušení napadeného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. listopadu 2004, *Vonier v. Komise*, T-165/03, EU:T:2004:331, bod 39 a citovaná judikatura), aniž je třeba zkoumat ostatní výtky uplatněné na podporu prvního žalobního důvodu a ostatní žalobní důvody vznesené žalobcem.

B. K návrhu na náhradu újmy

- 114 Žalobce má za to, že utrpěl „morální a nehmotnou“ újmu způsobenou protiprávním jednáním výběrové komise a EUIPO. Tato újma údajně spočívá ve skutečnosti, že napadené rozhodnutí uvedlo žalobce přinejmenším od 1. prosince 2017 do situace trvalé nejistoty, která jej od té doby neustále znepokojovala a zatěžovala jeho budoucí kariéru v rámci EUIPO. Uvedené rozhodnutí rovněž vyvolalo pochybnosti o jeho způsobilosti a schopnostech, bylo v rozporu s jeho důvodnými očekáváními a přivodilo mu značné napětí.
- 115 EUIPO tento návrh zpochybňuje.

- 116 Podle ustálené judikatury předpokládá vznik unijní odpovědnosti splnění tří podmínek, a sice protiprávnost jednání vytykánoho orgánům, institucím a jiným subjektům, skutečnou a určitou povahu uplatňované újmy a existenci příčinné souvislosti mezi vytykanou protiprávností a touto újmou (rozsudky ze dne 21. února 2008, Komise v. Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, body 52 a 54; ze dne 12. března 2008, Giannini v. Komise, T-100/04, EU:T:2008:68, bod 327, a ze dne 29. listopadu 2018, Di Bernardo v. Komise, T-811/16, nezveřejněný, EU:T:2018:859, bod 60).
- 117 Tyto tři podmínky jsou kumulativní, takže nesplnění jedné z nich stačí k zamítnutí návrhových žádání směřujících k náhradě újmy (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. září 1999, Lucaccioni v. Komise, C-257/98 P, EU:C:1999:402, bod 14; ze dne 10. listopadu 2004, Vonier v. Komise, T-165/03, EU:T:2004:331, bod 78, a ze dne 29. listopadu 2018, Di Bernardo v. Komise, T-811/16, nezveřejněný, EU:T:2018:859, bod 60).
- 118 V projednávané věci žalobce prokázal, že napadené rozhodnutí je protiprávní, čímž splnil první podmínku.
- 119 Nicméně i za předpokladu, že by morální újma a příčinná souvislost mohly být považovány za prokázané, jelikož žalobce netvrdil, ani *a fortiori* neprokázal, že utrpěl morální újmu oddělitelnou od protiprávnosti zakládající zrušení, která by nemohla být tímto zrušením zcela napravena, je třeba mít za to, že zrušení napadeného rozhodnutí stíženého touto protiprávností představuje samo o sobě přiměřenou a v zásadě dostatečnou náhradu morální újmy, kterou toto rozhodnutí mohlo způsobit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. června 2006, Girardot v. Komise, T-10/02, EU:T:2006:148, bod 131).
- 120 Pokud jde o nehmotnou újmu, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí žaloba směřující k náhradě újmy údajně způsobené unijním orgánem, institucí nebo jiným subjektem, aby splnila požadavky vyplývající z čl. 76 písm. d) jednacího řádu, obsahovat skutečnosti, které umožní určit jednání, jež žalobce tomuto orgánu, instituci nebo jinému subjektu vytyká, a důvody, z nichž dle žalobce existuje příčinná souvislost mezi jednáním a újmou, kterou údajně utrpěl, jakož i povahu a rozsah této újmy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. července 2017, ADR Center v. Komise, T-644/14, EU:T:2017:533, bod 65 a 66 a citovaná judikatura).
- 121 Skutečnosti uvedené žalobcem přitom neumožňují určit, proč si žalobce přeje uplatnit „nehmotnou“ újmu, která by byla odlišná od dovolávané morální újmy. Pokud tak žalobce hodlal učinit, nepředložil důkaz umožňující prokázat existenci takové újmy ani její rozsah.
- 122 Nelze tedy mít za to, že v projednávané věci byla splněna druhá podmínka, kterou je třeba prokázat k dosažení náhrady újmy.
- 123 Z toho vyplývá, že návrh na náhradu újmy musí být zamítnut.
- 124 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že žalobě musí být v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení napadeného rozhodnutí, vyhověno a ve zbývajících částech musí být zamítnuta.

IV. K nákladům řízení

- 125 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 126 Vzhledem k tomu, že žalobce požadoval náhradu nákladů řízení a EUIPO v zásadě neměl ve věci úspěch, je důvodné poslezně uvedenému uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí ze dne 7. března 2018, kterým výběrová komise v rámci výběrového řízení EUIPO/AD/01/17 odmítla na základě přezkumu zapsat Larse Helberta na rezervní seznam sestavovaný za účelem přijetí administrátorů platové třídy AD 6 v oboru duševního vlastnictví, se zrušuje.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) **Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gervasoni

Nihoul

Martín y Pérez de Nanclares

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. ledna 2021.

Podpisy.